

Det här är Lunds BoIS: F2012 - laget med ramsan

Följande artikeln är den första delen i den nya serien "Det här är Lunds BoIS". Här kommer ni kunna följa olika lag och personer i vår klubb. Bakom denna artikelserie står jag, Sesina Beyed, som utöver en rolig läsning hoppas kunna visa en ny sida av klubben.

Jag möter upp Jens och några spelare i laget F2012 under onsdagens träning för att ställa lite frågor om laget, anpassningar som gjorts under pandemin och vad som är det bästa med att vara tränare respektive spelare i just detta laget. Trots det regniga vädret hade ungefär 20 glada spelare samlats för att ge allt på träningen, något som inte är en ovanlighet. God stämning är något som F2012 laget inte har brist på.

Jens Nilsson är en av fyra tränare i det sammanslagna laget F2012 tillsammans med Markus Nilsson, Fredrik Åkerman och Christina Borgentun. Samtliga nämnda tränare har varit med sedan knattfotbollen, sedan dess har en del hänt med laget. För det första spelade flickorna i ett gemensamt lag med pojkar i samma ålder. För det andra har även laget omfattats av fler än en åldersgrupp. Genom dispens för de äldsta flickorna, flickor födda 2011, kan hela laget träna och spela matcher tillsammans mot framförallt flickor födda 2012, som också är den årskull som flest tillhör i laget.

Det går inte att undgå hur pandemin har förändrat många saker och däribland också träningens påverkan, om förändringarna säger Jens följande:

- Det blev inga inneträningar i fjol under vinterperioden, och då tränade vi även ute som vi inte hade gjort annars. Men det gick bra! Vi hade som regel att vi skulle dela upp laget i grupper, gärna spelare som gick i samma skola, sedan följde samma tränare samma grupp genom hela träningen.
- Våra spelare har alltid varit väldigt glada till att komma till träningen, och det fortsatte även under pandemin. Det var ju inga matcher alls mot andra lag, men det blev helt okej ändå!

Att vara tränare under pandemin har medfört många lärdomar för tränarlaget, inte minst vikten av en god planering. Jens berättar att två tränare ansvarar för en träning i veckan. Genom att inte förändra träningsupplägget allt för ofta hinner spelare dels utveckla en förståelse för övningarna för att nå en högre kvalitet, och dels sparar tränarlaget planeringstid.

- Se till att ha träningen planerad och komma gärna 15 min innan för att kunna kona upp de första övningarna, se till att det är färdigt. Vi blev bättre på det under pandemin, och kommer fortsätta på samma sätt i framtiden.

Matcher har såklart blivit en höjdpunkt sen restriktionerna lyftes, om det säger Jens:

- Matcher är kul! Matcher mot andra lag är kul! Det blir en annan sak, det blir mer nervöst. Man utmanas på ett annat sätt, på träningarna känner alla varandra och ibland kanske man till och med är lite snäll mot varandra. Så matcher är det bästa.

Bästa med att vara tränare i just det här laget?

- Se hur de blir bättre på att spela fotboll och tycker det är roligt. När man ser hur polletten trillar ner, och då blir de oftast jättegglada. Just det här laget är jättebra kompisar, aldrig sura miner. Om det är de eller vi som har lyckats med det vet vi inte, säger Jens och skrattar till.

Under mitt besök på F2012s träning passade jag på att prata lite med några av spelarna.

- Det absolut bästa är matcher och när vi får skjuta skott! Det finns också många kompisar från klassen, berättar Agnes och Elsa, som båda spelat i Lund Bois sedan knattefotbollen.
- På måndagar spelar vi match och på onsdagar har vi bara träning.

Livia och Lisa håller med Agnes och Elsa om att det finns många kompisar i laget och att match är det roligaste.

Träningen avslutades med en ramsa vilket representerar hur härlig stämning som råder i laget, som tränare och spelare tillsammans har varit med och skapat. Jag har inga tvivel om att Lunds Bois F2012 kommer fortsätta att utvecklas i den här takten för att kunna nå nya nivåer.

Stort lycka till i fortsättningen!

Sesina Beyed